

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
17.09.	NED	24. NEDJELJA KROZ GODINU „Zatv Duha Svetoga“	09.30 – Župna Sv. Misa / Zaziv Duha Sv. za početak školske pastoralne godine(Virje) 11.00 – Sv. Misa (Šemovci /prostenje): + Zdenka (ž) i Josip Vinković, obit. Zvonar 19.00 + Stjepan (15. god), Anđa, i Mara Ivančić
18.09.	PON	Sv. Josip Kupertinski	-----
19.09.	UTO	Sv. Januarije	18.30 – Molitva sv. krunice 19.00 + Stjepan (60.god) i obit. Godina
20.09.	SRI	KVATRE Sv. Andrija Kim Tageon	18.30 – Molitva sv. krunice 19.00 + Branko Ivančan
21.09.	ČET	SV. MATEJ, apostol i evanđelist	18.30 – Molitva sv. krunice 19.00 + Stanislav Jendrašinkin 19.30 – Euharistijsko klanjanje
22.09.	PET	KVATRE Sv. Mauricije	18.30 – Molitva sv. krunice 19.00 – KUMULATIVNA: + Josip (3. god) Ivurek i rodit., obit. Cvetković; Marija i Vid Radić, Mateja (ž) Tomek, Ivan Kovačić i obit.; na nakanu; Magica, Rudolf i rodit. Benkek; za posao; Stjepan, Mijo i obit. Horvat, Josip, Ana, Mirko i obit. Nemeč.; Ivan i obit. Markov; Snježana Špiranec; Ivan i obit. Plemenčić
23.09.	SUB	KVATRE Sv. Pio iz Pietrelcine	07.00 + Ivan i rodit. Puškaš (god.) 09.00 – Susret ministranata 18.30 – Molitva sv. krunice (Šemovci) 19.00 – Sv. Misa (Šemovci): + Ivan i Ivana (ž) Gašparić
24.09.	NED	25. NEDJELJA KROZ GODINU	09.30 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Lucija i Martin Jankov 11.00 – Župna Sv. Misa / Virje * KRŠTENJE: David Laloš 19.00 + Dorica i Đuro Špan (god.)

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. MARTINA BISKUPA - VIRJE

broj 42

godina VII.

OPRAŠTAJ, ... SEDAMDESET PUTA SEDAM!

Mt 18,21-35

Svi mi znamo kako je važno da dijete uči kazati "hvala". Na taj način dijete pokazuje da cijeni dar ili poklon i da nije sve razumljivo samo po sebi. Riječ "hvala" ili "Bog plati" koje i mi stariji ne smijemo zaboraviti, podsjeća nas na našu ovisnost o Bogu i drugim ljudima i povezanost u davanju i primanju.

Današnji dan zahvalnosti za plodove zemlje posvećuje nam po mnogim darovima koje mi primamo od Božjeg stvaranja i donosimo na oltar, kako smo svi obdareni. Temeljna jednakost povezuje snažno naše ljudsko biće, jer smo stvoreni na sliku Božju. Zemlja nam je zajednički povjerena da je izgrađujemo i štitimo. Plodovi i darovi zemlje su izraz božanske dobrote. Bogu darovatelju svih darova vrijedi naša hvala i slava! "Jer, tko tebi daje prednost? Što li imaš što nisi primio? A ako si zbilja primio, što se ponosiš kao da nisi primio?" (1 Kor 4,7)

Zahvalnost je jedan sveopći životni stav koji nam daje da zamijetimo to lijepo i dobro u svijetu i u našem životu. Tko je stalno nezadovoljan i svemu i svakomu prigovara, otežava i sebi i drugome život. On oćima samom sebi radost koja mu dnevno pripada. Kako je to s ispitima i patnjama, sa teškoćama i gadarijama života? Pogled na Isusov križ i uskrsnuće pokazuje nam, da posljednja riječ u Božjem stvaranju nije određena kroz negativno. Naš Gospodin i Otkupitelj baš je došao u ovaj svijet da bi nas otkupio od moći grijeha i darovao nam svako dobro u punini-ovdje na zemlji na način onih darova za koje mi danas zahvaljujemo i jednom na neprolazan način u vječnom božjem kraljevstvu, u nebu.

Mi danas ne želimo zahvaliti samo za to što pred sobom vidimo-za plodove zemlje i ljudskoga rada, nego također za mnoga dobra koja dnevno doživljavamo, koja nam iskazuju dobri ljudi i Bog. Zdravlje, tijelo i život, dobri prijatelji, obitelj, rođaci, zvanje, hrana, odjeća i stan, duhovna i kulturna dobra, blago vjere, sakramenti-to i još puno više uključeni su u našu hvalu, kada slavimo svetu misu koja je označena kao "euharistija", a što doslovno znači "zahvaljivanje".

Osobiti izraz zahvalnosti je molitva kod stola. Možda je možemo ponovno uvesti u našim obiteljima gdje je zaboravljena. I ne treba tu puno razmišljati, jer konačno svi mi, sve što imamo, primili smo od Gospodina, našega Stvoritelja.

Evandjelje nas upućuje na osobiti dar kojega nam je Bog učinio. On je nama u svome Sinu Isusu Kristu grijeh oprostio. Jedini preduvjet je da to opraštanje želimo prihvatiti kako nam je u krštenju i u sakramentu pokore darovano i da odgovarajuće ovoj milosti započnemo novi život. Ali tko misli da bi prema svome bratu ili svojoj sestri, tj. prema svome bližnjemu koji mu je nešto skrivio, smio biti tvrda srca, čini tešku nepravdu. Taj čovjek zaboravlja što je Bog njemu velika učinio. Ako od naših bližnjih doživimo nezahvalnost, upitajmo se jesmo li mi uvijek Bogu zahvalni. Budući je Bog preko svake mjere prema nama dobar, smijemo i mi jedni drugima iskazati dobrotu i ljubav. Marija, Majka Božja pratit će nas svojom majčinskom ljubavlju da svaki dan posvećujemo Gospodinu Bogu u zahvalnosti dok on jednoga dana ne ispuni naš život u svojoj ljubavi.

SVETI OTAC PIO IZ PIETRELCINE

Sveti Pio je rođen **25. svibnja 1887. god.** u južnotalijanskom mjestu **Pietrelcini**, a njegovi su mu roditelji nadjenuli ime po svetom Franji – **Francesco**. Od malena je osjećao potrebu za izražavanjem svoje duhovnosti kroz oblike stroge pokore, pa je, prema sačuvanim svjedočanstvima, običavao umjesto na jastuku, spavati na kamenu, a strasti je krotio šibanjem tijela i nošenjem teških lanaca. Također je od ranih dana često doživljavao i **nadnaravna ukazanja**, što će se nastaviti kroz daljnji njegov život.

Kao mladić ušao je u obližnji **kapucinski samostan** u mjestu San Giovanni Rotondo i uzeo redovničko ime **Pio**, nadahnut zaštitnikom svoga rodnog mjesta – papom Pijom V. Ubrzo nakon što je ređen 1910. god. dobiva na svom tijelu prve znakove posebnih ožiljaka suživljenosti s Kristovom patnjom – **stigme**, a viđenja postaju sve izraženija. Prema zapisima, često je upadao u **ekstatična stanja** u kojima je imao viđenja Isusa, Marije i svetaca, ali je s druge strane doživljavao i vražja opsjedanja, koja su ga fizički jako iscrpljivala.

Takva su događanja, koja nisu mogla ostati nezamijećena, počela opterećivati i njegovu samostansku zajednicu, a sam je otac Pio zbog toga bio izvrgnut različitim oblicima **izrugivanja i ponižavanja**. Zdravstveno stanje mu je bilo dosta loše, pa je, zadržavši svoj kapucinski habit, nastavio život u svom rodnom domu. Kraće je vrijeme bio u vojsci, no zbog lošeg zdravstvenog stanja odande je otpušten i 1916. (ili 1918. god.) se ponovno vraća u samostan u **San Giovanni Rotondu**, gdje ostaje do kraja života.

Iako se današnjem modernom čovjeku **ne čini vjerojatnim** ono što biografi tvrde da je otac Pio doživljavao, i iako to ni Crkva **nije dugo vremena htjela službeno priznati**, glas o tom kapucinu **privlačio je mnoštvo hodočasnika**, a mnogi su od njih odlazili uslišani u svojim molbama, po molitvi i zauzimanju svetog Pija. Sam je svetac za života doživljavao **velike tjelesne patnje**, opisujući ih kao danonoćnu nepodnošljivu fizičku bol probadanja i žarenja dijelova tijela, a napose u vremenu od četvrtka navečer do subote. Krv iz rana redovito je ostavljala tragove na plahtama i drugdje, što mu je stvaralo velike poteškoće među subraćom, kao i drugi oblici nadnaravnog života koji mu se pripisuju, kao **bilokacija, levitacija ili čitanje misli**.

Osim što je na takav **fizički bolan** način bio obilježen Božjim pečatom kojega se nije mogao osloboditi, morao je podnositi i **različite oblike nerazumijevanja**. Naime, dok je narod u tom mističaru vidio sveca i hrlio mu na ispovijed i svetu misu, ekstatični oblici njegova života zahtijevali su pomno medicinsko preispitivanje, te mu je zbog toga jedno vrijeme bilo **zabranjeno vršenje svećeničke službe**, osim u zatvorenim samostanskim zidinama, daleko od javnosti i druge subraće.

Nakon pomne medicinske i znanstvene obrade onoga što se zbivalo s njegovim tijelom, zaključeno je da je sve **autentično**, te je tada mogao nastaviti ispovijedati i slaviti svetu misu, činiti ono što je jedino cijeli život i želio. Od tada se ponovno u samostan slijevaju rijeke hodočasnika, a sačuvana svjedočanstva govore o čudesnim izlječenjima mnogih, kao i o zadobivanjima drugih milosti. Sam je živio kao **siromašni fratar koji je sav uronjen u molitvu i Kristovu patnju**, posebno u svetoj misi.

Izmoren stalnim patnjama i već u godinama, otac Pio je sve više gubio snagu, tako da se početkom 1968. god. kreće pomoću kolica, a nakon što je te godine 22. rujna oko 18 sati posljednji puta blagoslovio vjernike, i njegov se ovezemaljski život ubrzano približio kraju. **Umro je u noći, oko 2,30 sati 23. rujna 1968. god.** Blaženim ga je proglasio papa Ivan Pavao II. 2. svibnja 1999., a na proslavu beatifikacije došlo je čak milijun hodočasnika, koji svojim brojem jasno svjedoče Božju snagu kojom je isijavao taj ponizni svetac. **Svetim** ga je proglasio također papa Ivan Pavao II., i to **16. lipnja 2002. god.** Na dan njegova nebeskog rođendana – 23. rujna – slavi se spomendan sv. oca Pija.

... nastavak na sljedećoj stranici ...

U kripi novoizgrađene crkve u San Giovanni Rotondu, u staklenom sarkofagu, trajno je smješteno **balzamirano tijelo** svetog oca Pija, no, nažalost, takvo hodočasničko mjesto, iako je izgrađeno pod odobrenjem Vatikana i njegovog liturgijskog stručnjaka, nipošto ne odražava život i karizmu svetoga Pija, pa se svojevrsno nerazumijevanje, gotovo sukob naroda i kapucina, **nastavlja i nakon smrti** toga sveca.

No, unatoč svim ne baš lijepim okolnostima za života i nakon života svetoga Pija, snaga križa koju je svakodnevno svjedočio nadahnjuje i dalje ljude širom svijeta, o čemu je jednom zgodom lijepo svjedočanstvo pružio i **papa Pavao VI.**, obraćajući se višim redovničkim poglavarima kapucinskog reda: **»Gledajte koliko je popularnost stekao, koliko je mnoštvo ljudi okupio oko sebe! Zašto? Zar zato što je bio velik mislilac? Ili možda zato što je bio velik učenjak? Ili možda zbog toga što je imao velika sredstva na raspolaganju? Ne! Nego zato što je ponizno služio svete mise, što je ispovijedao od jutra do večeri i zato, što je – kažem to odgovorno – bio predstavnik otiska rana našega Gospodina. Bio je čovjek molitve i patnje«**

OGLASI

Utorak: proba Župnog zbora; **Subota:** čišćenje crkve; „Martinci“ - nedjelja iza večernje Sv. Mise

PLANIRANJE KRŠTENJA I VJENČANJA:

Svi koji planiraju tražiti krštenje i vjenčanje u našoj župi, kao naši župljani, molim vas da nikakve datume ne planirate, ili bilo što drugo dogovarate, a da se prvo ne javite u župni ured. Isto tako i zaručnici, koji prijavljuju zaručnički tečaj, dužni su najprije doći župniku kako bi dobili potrebnu prijavnicu.

OBNOVA KROVIŠTA ŽUPNE CRKVE U VIRJU: dragi župljani, započeli su radovi na krovu župne crkve Virju. Prema odluci naše Varaždinske biskupije posao je dobila firma Švenda Građenje koja je licencirana za obnavljanje sakralnih objekata koji su pod zaštitom Ministarstva Kulture RH. Posao je vrijedan =754.874,25 KN.

MOLBA: koji želite i ako ste u mogućnosti pozivam Vas da ispečete kolač i donesete nešto za piće radnicima koji rade na krovu crkve. Zahvaljujem svima.

HRVATSKO – SLOVENSKO HODOČAŠĆE U STIČNU: 14. listopada naša Biskupija hodočasti u Sloveniju u Stičnu povodom 100. godišnjice ukazanja BDM u Fatimi. Koji želite hodočastiti javite se župniku zbog ostalih informacija.

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar a potičemo i ostale. Hvala na doprinosu za tisak Župnog listića. Pozivam Vas da i Vi iz svake katoličke kuće pomognete svojim novčanim doprinosom:

Ivančin, Lj. Gaja 70

Litvić, Miholjanska 8

Embrenš, Lj. Gaja 33c Čerkezović, Br. Radića 4

Herman, Vrbas 2

Plemenčić, Gorička 6

Rumek, Gorička 24